

ten is. Voorts het Hoofd der Openbare School, geleerd man, en talenkenner; wiskundige en dorpsfactotum, in 't geruststellende bezit van een negental diverse acten. Wijders den Zeer Eerwaarden, corpulenten, Heere Dominee, orthodox, of-schoon zijne vrouw geparenteerd is aan een vrijzinnig linksch minister. En ten slotte, in eigen persoon, de WelEdelGebo- ren Heer Stomp Junior.

Bespeurt gij, bij den eersten blik, niet de sféer, waarin deze lieden leven? Kunnen de menschlievende gezindheden, die van hun wezens stralen, u wel verborgen blijven? Proeft gij niet aanstonds de bijzondere stem- ming, van verantwoordelijkheid en ernst bedoel ik, dewelke, goddank wààrlijk, hen bezielt, beheerscht en leidt? Aanschouwt toch, bidde ik, en bewondert! De Heere Stomp, allergewichtigst, op gewichtigen fluistertoon betoogend, midden in den kring der lichtelijk zwaarwichtige gewichtigheden, betipt gewichtig-eerbiedig den schouder des Burgemeesters. De Heer Burgemeester bestaat, onattent luisterend, gewichtig-verstrooid en afwezig, den grond. Het Hoofd- der School, voorzichtig, bezit gewichtig eenen lederen zetel, knikt gewichtig en volijverig met des Stomps gewichtige woorden mee. Terwijl de omvangrijke Heere Dominee gewichtig zijnen buik vooruit houdt, nadenkend luisterend, of luidruchtig zijn gewichtige keel schrapend. — Niet- waar: al deze gewichtigheid past wel bij- voorkeur in de entourage, van het ouder- wetsche familiale pronkvertrek, in hetwelk verleden en traditie, vulgarizeerend en ni- velleerend modernisme ten spijt, het aroom van hunne gewichtige deftigheid nog na- lieten?....

En na 't aanschouwen — laat ons lui- steren! Want op eenmaal vult daar namelijk de machtige dominee's-stem de kamer!

DE HEER NED. HERV. PREDIKANT (*luid, na- drukkeliĳk en zeer zelfbewust tot Stomp*): Zeker! zeker!.... Dat is, ook naar mijn meening de éénige.... uitsluitend-juiste opvatting..

eh.... Stomp. In deze tijden, nietwaar, van afdwaling der harten evenzeer, als van ver- bijstering der geesten trouwens.... wat dunkt u Burgemeester? Ik, wat mij-betreft, vind.... zonder dat we natuurlijk direct pressie zouën oefenen.... dat 'n woordje- van-pas, ahem!.... wat vinden de Hééren eigenlijk? Je weet werkelijk somtijds niet, hoe 'n goed woord 'n goeie plaats vindt!

(*Wordende deze inzichteliĳk-sobere woorden des terecht vermaarden kanselredenaars gevolgd door eene omstandige, althans uitgebreide keelschraping*).

DE HEER HOOFD-DER-SCHOOL (*is opge- staan; spreekt ernstig*) Juist, dominee. Te- recht. Ben 't gehéél met u eens! Gisteravond wel toevallig.... sprak ik er nog zoo over met me vrouw. We moeten niet alleen, naar mijn bescheiden meening, — want per slot zijn er naast 't stoffelijke ook nog àndere belangen — ons comité moest, me dunkt, ook in 't gééstelijke wat werkzaam wezen. Ik bedoel dat we, mijns erachtens, hier ook een zédelijke roeping hebben.

DE HEERE DORPSBURGEMEESTER (*bijna luchtig, onattent*): Natuurlijk. Dat spreekt. Natuurlijk! — Dusse.... da's dan afgespro- ken! (*Serius dat die menschen over zoiets kunnen zeuren. Moesten maar weg wezen nu*): Heeft een van de Heeren nog iets anders soms? We konden anders, dunkt me, haast wel.... (*ziet wat nerveuzig rond*.)

DE HEER NED. HERV. PREDIKANT EN DE HEER HOOFD-DER-SCHOOL (*zoeken ijverig naar iets-en*).

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR (*glimlacherig- beleejd*): IK zou geloof ik.... maar 'k weet niet heelegaar, of 't eigenlijk wel wààr is. (*Hoe pak je zoiets met zukke heeren nou an*;) Onze Griet, de jongste meid, — dochter van Klaas Bok, zooas de Heeren weten.... (*deksel, toch nog lastig!*) ik zeg, 'k weet niet of 't wààr is, en voor zóóver blijf 'k er buiten....

DE HEER NED. HERV. PREDIKANT (*knikt den schuchtere bemoedigend toe*).

DE HEER H. K. STOMP JUNIOR (*moed vat-*